

Élő Víz

2013. december 22.
Advent 4. vasárnapja

Velünk az Isten

Az első három adventi vasárnapon a gyermekeségről elméltünk. Megnéztük, hogyan tekintenek a felnőttek a gyermekek világára, s hogyan maguk a gyermekek, illetve miként emlékezünk vissza saját gyermekkorunkra. E sorozatot folytatva ma azt vegyük szemügyre, hogy Isten hogyan adja nekünk Fiát, aki gyermekként született, s e születés miként nyitott új korszakot az emberiség számára.

Túlzás volna azt állítani, hogy a messiásról szóló isteni ígélet, illetve prófétai jóvendölések minden esetben egy gyermekről szóltak, de kétségtelenül megjelenik ez a gondolat. Annál gyakrabban szerepel viszont, hogy a messiás király lesz, aki helyreállítja a földi ország rendjét, békét teremt Isten választott népe számára. Izajás próféta így jóvendöl: „Gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk” (Iz 9,6). Valószínűleg ő sem arra gondolt, hogy a messiás gyermekként fogja megvalósítani küldetését, hanem inkább arra, hogy a messiás eljövételének reménye egy gyermekben ölt testet, aki aztán felnőve megvalósítja messiási, megváltói küldetését. A jóvendölésekhez és emberi elképzelésekhez képest tehát újdonságnak kell tekintelnünk, hogy egy gyermekben jön el hozzánk a messiás, gyermekként érkezik világunkba Isten Fia.

Keresztényként hisszük, hogy Jézus Krisztus a Messiás, az Isten által küldött Megváltó, az egész emberiség üdvözítője. Mit jelent Jézus születése ebből a szempontból? Először is azt, hogy Isten ígérete beteljesedett. A várakozás ideje lezárult, nem kell többé várnunk a Messiásra. Jézus Krisztus személyében eljött a messiási időszak. E betelje-

sedésről számol be a mai evangélium József álmát bemutatva. Megtudjuk, hogy a Jézusnak nevezendő gyermekről szólt a prófétai jóvendölés: „**Íme, a Szűz gyermeket fogan és fiút szül, és az Emmánuel nevet adják neki, ami azt jelenti: Velünk az Isten**” (Mt 1,23).

Jézus születése az ember újjáteremtése. Isten, aki kezdetben, a teremtéskor megteremtette az embert és a világba helyezte, most újjáteremti az emberi természetünket, egész emberségünket, amelyet a bűnbeesés, a bűn megrontott. Ezt az újjáteremtő, újjáalkotó mozzanatot érdemes mindenképpen felfedeznünk Jézus születésében, aki a lelki újjászületés forrása számunkra. A megváltás lényege éppen az, hogy Isten új lehetőséget ad az embernek, aki szembefordulásával, elutasításával, bűnével elrontotta a teremtés művét, azt, hogy Isten mindent jónak alkotott.

Minden születéssel, minden emberi élet kezdetével Isten elkezd valami újat, újdonságot a világban.

Hivatásunk

Hítünk szerint mindannyiunknak Hivatása, küldetése van, azt az utat kell végigjárjunk, amelyre Isten szándéka szerint hivatottak vagyunk.

Istennek minden egyes emberre vonatkozóan személyes terve van. Személyek vagyunk, egyének vagyunk, egyediek vagyunk, különbözünk másoktól, tehát – a színházi világból véve a hasonlatot – a mi szerepünket nem tudja más alakítani, a mi feladatunkat nem tudja más teljesíteni. Jézus ebben is példaképünk, hiszen azt a küldetést teljesítette, amivel a mennyei Atya megbízta: a megváltást. Megváltói útja az ő megtestesülésével, születésével kezdődött. Így kapcsolódik össze a születés és a halál titka, karácsony és nagypéntek titka.

Boldogság, remény, öröm

Urunk, Megváltónk! Te születésedtől haláloedig azt az utat jártad, amelyet az Atya jelölt ki számodra.

Küldetésedet hűségesen teljesítetted, mindig az Atyának való engedelmességre törekedtél. Taníts minket arra, hogy Istentől kapott hivatásunkat keressük, felismerjük és teljesítsük!

Születésed boldogsággal tölt el minket: Isten Megváltót küld, hogy feltárja végtelen szeretetét az emberek iránt. Születésed reménnyel tölt el minket, hogy életünknek célja van: keressük és megtaláljuk Istent. Születésed örömmel tölt el minket: velünk az Isten!

Advent 4. vasárnapja
Iz 7,10-14
Róm 1,1-7
Mt 1,18-24

Hétfő
Mal 3,1-4.23-24
Lk 1,57-66

Kedd
2Sám 7,1-5.8b-11.16
Lk 1,67-79

Szerda, Karácsony
Urunk születése
Iz 9,1-6
Tit 2,11-14
Lk 2,1-20

Csütörtök, Szent
István vértanú
ApCsel 6,8-10;
7,54-59
Mt 10,17-22

Péntek, Szent
János apostol
1Jn 1,1-4
Jn 20,2-8

Szombat,
Aprószentek
1Jn 1,5-2,2
Mt 2,13-18

Szent Család
vasárnapja
Sir 3,3-7.14-17a
Kol 3,12-21
Mt 2,12-15.19-23